

## LAKIALOITE 73/2008 vp

### Laki huoltovarmuuden turvaamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta

#### *Eduskunnalle*

1990-luvulla puhuttiin ja kirjoitettiin paljon huoltovarmuudesta. Taustalla vaikutti lamakausi, jonka piti opettaa varautumaan huonoja aikoja varten. Maanpuolustuskurssilla ja sen jatkokurssilla sai vaikutelman siitä, että asiaan olisi paneuduttu.

Testasin huoltovarmuusvalmiutta vuoden 2003 valtiopäivien alussa tekemällä lakialoitteen huoltovarmuuden turvaamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta niin, että huoltovarmuusmaksuja voidaan käyttää energiapuun huoltovarmuusvarastopaikkojen korkomenoihin sekä investointi- ja huoltokustannuksiin (LA 6/2003 vp).

Ideana oli luoda maahan energiapuulle huoltovarmuusvarastoalueverkosto. Kentät olisivat joko kunnan tai yrityksen omistuksessa. Kentän omistaja vuokraisi varastoaluetta kohtuullista korvausta vastaan energiapuuta käyttäville toimijoille.

Luontevaa tietysti olisi, että nämä lanSSIPaikat olisivat CHP-laitosten tuntumassa, jolloin energianlähteen siirtäminen tapahtuisi ilman merkittäviä kustannuksia ainakin yhteen voimalaitokseen.

Varastoitu energiapuu kuivuu sopivasti pressuilla peitettyssä varastossa, mutta siinä olevan materiaalin pitää olla myös jatkuvan kierron kohteena. Peittämättömänä sopiva säilytysaika on yhdestä kahteen kesään, kolmantena laatu jo heikkenee. Peiteltynä puuaines säilyy pitempään. Oma lukunsa ovat kannot.

Lakialoitteen julkistaminen osui tuolloin mielenkiintoiseen ajankohtaan. Eduskunnan isossa salissa lähetekeskustelu oli vähemmän inspiroiva, mutta energia-alan lehtien hankkimat asiantuntijalausunnat olivat kaikki myönteisiä.

Mitään ei kuitenkaan ole tapahtunut. Syy on mm. ydinvoima- ja metsäteollisuuden edunvalvontatyössä. Kaikki kilpailevalta haaskahtava on tuhattava, vaikka ehkä järki yrittäisikin ohjata muuhun toimeliaisuuteen.

Kuluneen viiden ja puolen vuoden aikana sähköalalla on möhlytty ennätystahtia. Sähkön kulloistakin hinnanmuodostusta seliteltäessä on sekaannuttu omiin "sateisiin" siinä määrin, että uskottavuus on mennyt osuviltakin puheilta. Huoltovarmuusajattelu on mennyt pesuveden mukana.

Tuore totuus on puhutteleva: on ollut kaksi kehnoa turpeen talteenottokesää peräkkäin, ja nyt ollaan huolissaan kaukolämpöä tuottavien (CHP-)laitosten energianlähdehuollosta talvella 2008/2009. Tilanne olisi toinen, jos kansallisen edun nimissä olisi luotu energiapuun varastointijärjestelmä. Viisi vuotta olisi siihen riittänyt.

Nyt on tapahtunut jo muutakin, jonka pitäisi palauttaa huoltovarmuusajattelu kunniaan. Se, mitä Georgiassa on viime kuukauden aikana tapahtunut, oireilee vahvasti suurilla ongelmilla maapallon energiahuollossa vastakin. Kysymys on pysyvästä ongelmasta.

Nyt on siis perusteltu aika uusia vuoden 2003 valtiopäiville jätetty lakialoite. Samalla maahan pitää luoda täydellinen hajautettu uusiutuviin

energianlähteisiin tukeutuva CHP-tuotantoverkosto. Tässä on kysymys huoltovarmuudesta sekä lämmön että sähkön osalta. Samalla luodaan metalliteollisuuteen ja hankintajärjestelmään tuhansia työpaikkoja.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

*että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:*

## Laki

### huoltovarmuuden turvaamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

*lisätään* huoltovarmuuden turvaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1390/1992) 11 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1527/1994, 1632/1995 ja 688/2005, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

#### 11 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja maksuja voidaan käyttää energiapuun huoltovarmuus-

varastopaikkojen korkomenoihin sekä investointi- ja huoltokustannuksiin.

Tämä laki tulee voimaan \_\_\_\_\_ päivänä \_\_\_\_\_ kuuta 20\_\_\_\_.

Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 2008

Erkki Pulliainen /vihr